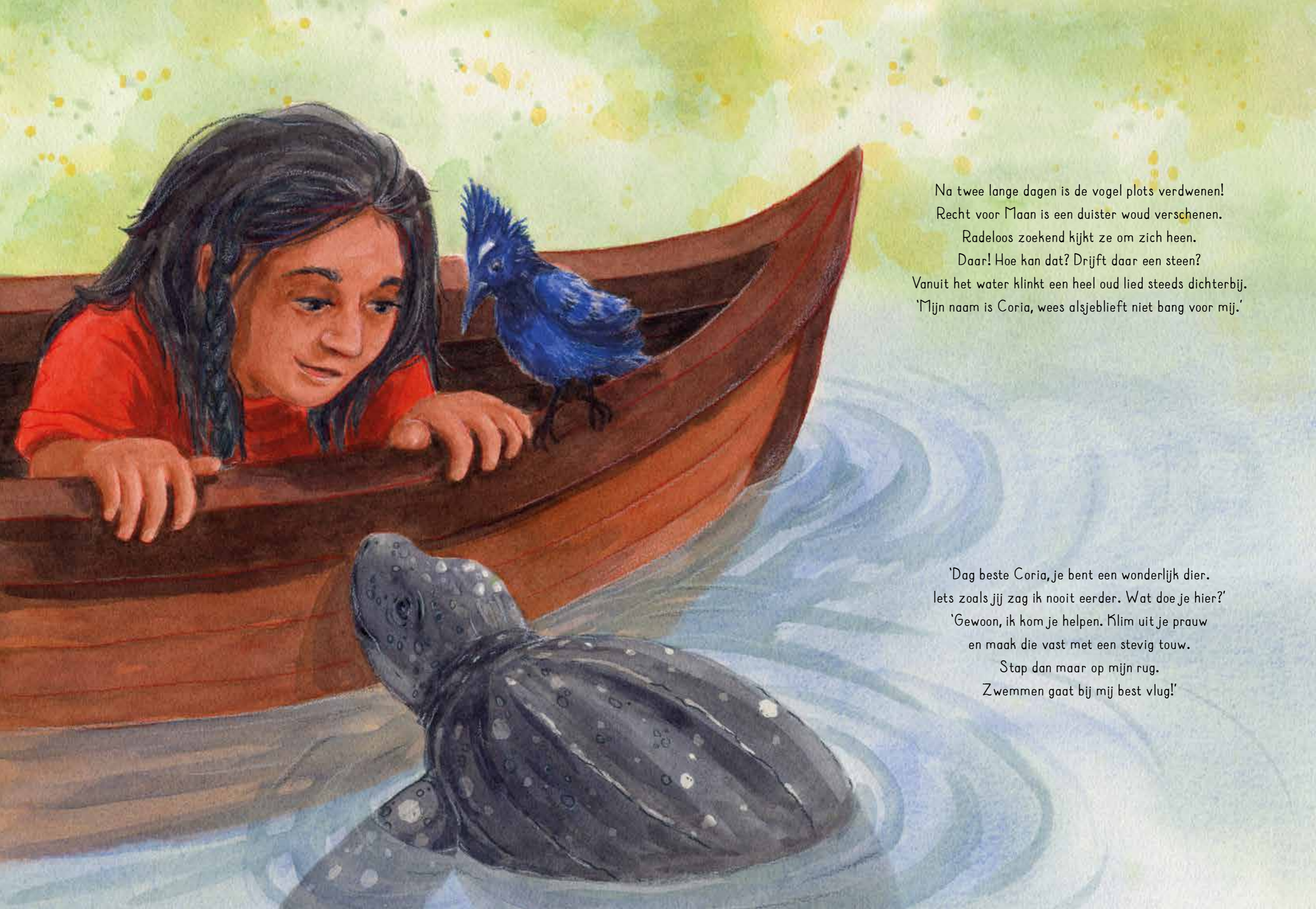

Daar glijdt de kano van kleine Maan
over een groene zee, hier ver vandaan.
Stellers gaai bijt zachtjes in haar oren.
Maan krult haar lippen en leunt naar voren.
Ze blaast een zoete slingertoon over de zee.
Het zeegras en de vissen zingen mee.

Kleine Maan vraagt aan de zomerbries:
'Waar zijn de Bergen van Verlies?'
'Die reis wordt zwaar en ver.
Maar als je het echt wilt, zoek dan de rode ster.
En kijk uit voor Beer die dromen hoort.
Zorg vooral dat je hem niet stoort.'

Zeearend wiekt op brede vleugels voor haar uit.
Zijn roep weerklinkt met schitterend geluid
en maakt haar warm vanbinnen.
Haar echte reis kan nu beginnen.
Maan neemt de roeistok in haar hand
en vaart langzaam dieper in het onbekende land.

Na twee lange dagen is de vogel plots verdwenen!
Recht voor Maan is een duister woud verschenen.
Radeloos zoekend kijkt ze om zich heen.
Daar! Hoe kan dat? Drijft daar een steen?
Vanuit het water klinkt een heel oud lied steeds dichterbij.
'Mijn naam is Coria, wees alsjeblieft niet bang voor mij.'

'Dag beste Coria, je bent een wonderlijk dier.
Iets zoals jij zag ik nooit eerder. Wat doe je hier?'
'Gewoon, ik kom je helpen. Klim uit je prauw
en maak die vast met een stevig touw.
Stap dan maar op mijn rug.
Zwemmen gaat bij mij best vlug!'